

KÚRIA

Bfv.II.620/2015/7.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év november hó 18. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hűtlen kezelés büntette és más bűncselekmény miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben I. rendű terhelt által, védője útján benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Sárbogárdi Városi Bíróság 1.B.205/2008/84. számú ítéletét és a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Bf.46/2013/14. számú ítéletét I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I.

A Sárbogárdi Városi Bíróság a 2012. november 14. napján kelt 1.B.205/2008/84. számú ítéletével I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki

- 1 rb. folytatólagosan, jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntetében [1978. évi IV. törvény - továbbiakban: korábbi Btk. - 319. § (1) bek., (3) bek. b) pont], és 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (korábbi Btk. 276. §). Ezért őt halmazati büntetésül 1 év 8 hónap - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. Az őrizetben

töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. Érdemben elbírált a magánfél által előterjesztett polgári jogi igényt, rendelkezett a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. rendű terhelt és védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentés végett, harmadrészt a elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítása érdekében jelentett be fellebbezést.

A Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2014. október 21. napján tartott fellebbezési tárgyaláson meghozott és kihirdetett 1.Bf.46/2013/14. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta:

I. rendű terhelt közbizalom elleni bűncselekményét 1 rb. bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének (korábbi Btk. 276. §) minősítette; a vagyon elleni bűncselekményt folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntetnének nevezte meg.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának próbaidejét 2 évre mérsékelte. Annak utólagos végrehajtása esetére rendelte beszámítani az I. rendű terhelt által őrizetben töltött időt. A bűnügyi költség viselésével kapcsolatos rendelkezést módosította. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

II.

Az ügyben meghozott első-, és másodfokú ítélet ellen I. rendű terhelt nyújtott be védője útján felülvizsgálati indítványt a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) és c) pontja alapján.

Az indítvány szerint a másodfokú bíróság - eltérően az elsőfokú bíróságtól - azt állapította meg, hogy az I. rendű terhelt a Takarékszövetkezet Szervezeti és Működési Szabályzatból (SZMSZ) fakadó kötelezettséget nem szegett meg, azt viszont nem indokolta meg, hogy miért, mely bizonyíték alapján találta azt minden kétséget kizáróan megállapíthatónak, hogy a takarékszövetkezettel szembeni hátrányokozásra a hanyag gondatlanság (negligentia), vagy tudatos gondatlanság (luxuria) helyett a súlyosabb, büntethetőséget eredményező eshetőleges szándéka terjedt volna ki.

E körben előadta, hogy a vállalkozójuk színvonalas munkáját az igazgatóságuk, felügyelő bizottságuk, jogászuk is ismerte az évekig tartó felújítás alatt. A látott, elvégzett munkái alapján fel sem merült ezért az I. rendű terheltben, de másban sem, hogy a vállalkozó olyan számlát nyújt be, amin el nem végzett munka, esetleg fel nem használt anyag kerülhetne elszámolásra. Erre figyelemmel a védő szerint a vagyoni hátrány tekintetében - ha lett volna egyáltalán vagyoni hátrány - valójában csak gondatlanság

állhatott volna fenn, annak is az enyhébb változata, a hanyagság. „Rosszabb esetben is” legfeljebb tudatos gondatlanságra (luxuria) alapot adó körülmény lehet az, hogy a vállalkozó által benyújtott számláról – mint bárki által benyújtható számláról – természetesen fogalmilag lehetséges, hogy részben vagy egészben nem valós tartalmú, ám ennek a lehetősége a konkrét esetben fel sem merült az I. rendű terheltben, mert korábbi, precíz munkája miatt kellő alappal megbízott a vállalkozóban ezen a téren is.

Az indítványozó – az alapeljárásban is képviselt érdemi védekezését megismételve, illetve fenntartva – a felülvizsgálati indítványban továbbra is állította, hogy a takarékszövetkezetet nem érte semmilyen vagyoni hátrány. Ennek alátámasztásaként hivatkozott arra, hogy az éves beszámoló:

- az ingatlanok értékeiben ilyet nem tüntetett fel;
- a tárgyi eszközök értékcsökkenésénél nem szerepeltet semmilyen értékcsökkenést;
- nem növelte a terven felüli értékcsökkenés összegét;
- nem csökkentette mérlegének eszközoldalát az állítólagos vagyoni hátrány összegével.

Az indítvány kiemelte azt is, hogy a bíróság által megállapított állítólagos vagyoni hátrány összegszerűen sem azonosítható be a takarékszövetkezet egyes kirendeltségeire bontható állítólagos vagyoni hátrány összegével.

Az indítványban az I. rendű terhelt – védője útján – annak fenntartása mellett, hogy semmilyen vagyoni hátrányt nem okozott a Takarékszövetkezetnek, közölte, hogy a jogerős ítéletben megítélt polgári jogi igényt terhelt-társával közösen megfizették a takarékszövetkezetnek kamatokkal együtt, ezúton azonban visszatérítési igénnyel lép fel a megfizetett polgári jogi igény összegének (6.961.420,- Ft) erejéig.

A felülvizsgálati indítvány szerint az elsőfokú bíróság olyan tanúk, olyan szakértők vallomására alapított ítéleti tényállást, akik a valóságban nem lettek kioktatva részletesen a Be. szerinti jogaikra és kötelességeikre.

Minderre figyelemmel az I. rendű terhelt – védője útján – azt indítványozta, hogy a Kúria a felülvizsgálattal megtámadott jogerős ítéletet változtassa meg. Az I. rendű terheltet az ellene emelt vádak alól büncselekmény hiányában, vagy bebizonyítottság hiányában mentse fel. Amennyiben erre nincs lehetőség, az elsőfokú-, illetve másodfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és a kijelölt másik elsőfokú bíróságot kötelezze az új eljárás lefolytatására.

A Legfőbb Ügyészség a BF.674/2015. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben

alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy az indítványban sérelmezett eljárási jogi szabálysértések nem tekinthetők a felülvizsgálatot is megalapozó ún. abszolút jellegű eljárási szabálysértéseknek, ezért azok támadása a felülvizsgálati indítványban a törvényben kizárt.

A hűtlen kezelésben marasztalást sérelmező indítvány kapcsán a Legfőbb Ügyészség szerint helyesen járt el a másodfokú bíróság, amikor az SZMSZ-ben rögzített tételes rendelkezések megszegésére vonatkozó megállapítást a tényállásból mellőzte. A reá bízott idegen vagyon gondos kezelése és a takarékszövetkezet károsodástól megóvása a vádbeli időszakban ügyvezetőként, majd elnökként is funkcionáló I. rendű terhelttől feltétlenül elvárható volt.

Az irányadó tényállás pontosan tartalmazza, hogy mely központi, illetve kirendeltségi épület felújításánál, beruházásánál nem történt meg a munkálatok elvégzésének az ellenőrzése, illetve a minőségi és mennyiségi ellenőrzés, továbbá melyik kirendeltségnél adott utasítást az utalványozásra annak tudatában, hogy a számla szerinti munkálatokat nem végezték el, az I. rendű terhelt a terhére megállapított vagyon elleni bűncselekményt egyenes szándékkal követte el.

Erre figyelemmel a Legfőbb Ügyészség I. rendű terhelt tekintetében a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatok tanácsülésen történő hatályában fenntartását indítványozta.

I. rendű terhelt - védője útján - a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében a felülvizsgálati indítványában foglaltakat fenntartotta. A hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen eljárási szabálysértést a Be. 373. § (1) bekezdés II./b) pontjára figyelemmel abban jelölte meg, hogy az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt. A Be. 21. § (1) bekezdésének e) pontja alapján ugyanis bíróként nem járhat el, akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható.

Kifejtette, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvet, mint közokiratot a tanúk és szakértők törvényes kioktatása körében valótlán tartalommal rögzítő elsőfokú bíró (aki egyben a járásbíróság elnöke) a határozathozatalból a törvény szerint kizárt, ám ennek megállapítását a Legfőbb Ügyészség nem indítványozta.

Végül pedig utalt arra, hogy a vádbeli munkák elvégzéséhez nem volt szükség építési engedélyezésre, ezért törvényesen nem is kellett műszaki ellenőrt bevonni.

III.

A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 424. § (1) bekezdés első fordulata szerint tanácsülésen bírálta el.

A Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapul vétele mellett egyrészt a

felülvizsgálati indítványban megjelölt - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) és c) pontjában meghatározott - okokból, másrészt - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontjában írt egyéb eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423. § (4)-(5) bekezdések] bírálta felül.

Ennek során a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, érdemben alaptalannak, a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatát alaposnak találta.

1.

Döntésének meghozatala során a Kúria mindenek előtt abból indult ki, hogy a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely csak a Be. 416. §-ának (1) bekezdésében meghatározott felülvizsgálati okokból, és kizárólag a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapul vételével vehető igénybe.

A Be. 416. § (1) bekezdésének a) és b) pontja az anyagi jogszabálysértésekre alapított felülvizsgálati okokat határozza meg, míg az (1) bekezdés c) pontja az abszolút eljárási szabálysértések esetén biztosítja a felülvizsgálat lehetőségét. A felülvizsgálati okok törvényben meghatározott köre nem bővíthető.

A Be. 423. §-ának (1) bekezdése kötelező erővel írja elő, hogy a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, ez a tényállás felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható. A felülvizsgálati eljárásban bizonyításnak nincs helye. Ennek megfelelően a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a - minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogi szabály sérelme nélkül - kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására.

A Be. 423. §-ának (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati indítványt - a Be. 416. § (1) bekezdésének e) és f) pontjában meghatározott esetek kivételével - a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni. Ez azt jelenti, hogy a Kúriának a felülvizsgálati indítvány elbírálása során ugyanazt a Btk.-t kell alkalmaznia, mint amelyet a megtámadott határozatában a bíróság alkalmazott.

2.

A védő a felülvizsgálat indokaként a Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontjára is hivatkozott.

A Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontja az abszolút (feltétlen) eljárási szabálysértések esetén biztosítja a felülvizsgálat

lehetőségét. A jogszabály tételesen megjelöli azokat az eljárási szabálysértéseket [Be. 373. § (1) bekezdésének I. b) vagy c) pontja, illetve II-IV. pontja], amelyek a jogerős ügydöntő határozat felülvizsgálatát megalapozhatják.

A védő eljárási szabálysértésként azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság olyan tanúk és szakértők vallomására alapította a tényállást, akik a Be. szerinti jogaikról és kötelességeikről nem lettek kioktatva. Utóbb, a Legfőbb Ügyészség átíratára tett észrevételében pedig az első fokon eljáró hivatásos bírót e fentiekre figyelemmel egyéb okból elfogultnak, s ekként az ítélet meghozatalában törvényben kizárt bíróként jelölte meg [Be. 373. § (1) bekezdés II./b) pont].

A Kúria az indítvány elbírálása során abból indult ki, hogy a felülvizsgálati eljárás keretei között, kizárólag büntető eljárási törvényben kimerítően felsorolt, a felülvizsgálati eljárást megalapozó eljárási szabálysértések vizsgálatára kerülhet sor. Ezért azokat az indítványokat, illetőleg az indítványok azon részeit, amelyekben nem felülvizsgálati okra hivatkoznak, érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítania.

Erre figyelemmel a felülvizsgálati indítványnak a tanúk és a szakértők nem megfelelő kioktatását sérelmező részei, valamint az a hivatkozása, hogy ennél fogva e körben valótlán tartalmúak a jegyzőkönyvek, a felülvizsgálati eljárásban vizsgálható kérdések körén kívül esnek, csakúgy mint az e körülményre alapított bírói elfogultság.

A jelen felülvizsgálattal érintett alapügyben a 25/2013. (X. 4.) AB határozat sem teremti meg az elfogultságra alapított felülvizsgálati indítvány vizsgálatát a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján, miután az AB határozat értelmében ezt a lehetőséget az nyitja meg, ha a kizárási ok a jogerős döntés meghozatalát követően merült fel [50]. A felülvizsgálati indítvány azonban nem ezt sérelmezi.

3.

Az I. rendű terhelt és védője további felülvizsgálati okként a Be. 416. §-ának (1) bekezdésének a) pontjára hivatkozott.

Aszerint felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen - többek között - akkor van helye, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor.

A Kúria a felülvizsgálati indítványt a büntető anyagi jogszabálysértésre hivatkozó részében nem találta alaposnak.

a)

A felülvizsgálati eljárásban - amint arra már utalás történt - a tényálláshoz kötöttség érvényesül. A tényállás helyessége, az ítélet megalapozottsága, a bizonyítékok értékelése nem vizsgálható és nem bírálható felül.

A másodfokú bíróság az elsőfokú tényállás (hiányosságban, iratellenességben és felderítetlenségben megnyilvánuló) megalapozatlanságát az iratok tartalma, valamint a másodfokú bírósági eljárásban felvett szakértői bizonyítás alapján kiküszöbölve, egyben azt kiegészítve és pontosítva a tényállásban rögzítette, hogy a Takarékszövetkezetnek okozott vagyoni hátrány összege mindösszesen 10.302.489,-Ft (másodfokú ítélet 13. oldal hetedik bekezdés második mondata).

E tényállással ellentétesen állította a felülvizsgálati indítványban a védő, hogy a bíróság által megállapított állítólagos vagyoni hátrány összegszerűen sem azonosítható be a takarékszövetkezet egyes kirendeltségeire bontható vagyoni hátrány összegével.

Ezzel szemben a másodfokú bíróság által kiegészített és pontosított tényállás kirendeltségenként határozta meg az okozott vagyoni hátrány összegét. Rámutatott arra, hogy mely tételek tekintetében terjeszkedett túl az elsőfokú bíróság a vádon, miután az ott megjelölt tételek vonatkozásában a vádhatóság semmiféle büntető törvénykönyvbe ütköző magatartást nem rótt a terhelt(ek) terhére. Feltüntette egyúttal a hamisított számlákon szereplő fiktív és túlszámlázott tételeket is.

A másodfokú bíróság által kiegészített tényállás szerint a vagyoni hátrány összege:

- s-i kirendeltség: 3.233.648.- Ft,
 - k-i kirendeltség: 138.750.- Ft,
 - sz-i fióképület: 137.812.- Ft,
 - i-i kirendeltség: 440.400.- Ft,
 - s-i kirendeltség: 518.839.- Ft,
 - a-i kirendeltség: 2.140.860.- Ft,
 - s-i kirendeltség: 1.642.700.- Ft,
 - s-i kirendeltség: 2.049.480.- Ft,
- azaz mindösszesen: 10.302.489.- Ft.

Erre figyelemmel az indítványozó a vagyoni hátrány összegszerűségének a sérelmezésekor ténylegesen nem anyagi jogi szabálysértésre hivatkozott, hanem valójában az eljárt bíróságoktól eltérően értékelt bizonyítékokon keresztül az irányadó tényállást támadta, ami törvényben kizárt.

b)

Az I. rendű terhelt és védője felülvizsgálati indítványukban az I. rendű terhelt hűtlen kezelés büntetében történt bűnösségének

megállapítását is sérelmezte.

A Btk. 319. §-ának (1) bekezdésében meghatározott hűtlen kezelést az követi el, akit idegen vagyon kezelésével bíztak meg, és ebből folyó kötelezettségének megszegésével vagyoni hátrányt okoz.

Az irányadó tényállás szerint I. rendű terhelt 2000. évtől kezdődően volt a Takarékszövetkezet sértettnél I. számú ügyvezető. 2005. évtől kezdődően emellett a takarékszövetkezet elnöki tisztségét is betöltötte. Az I. rendű terheltet az ügyvezető elnöki tisztsége alól a Takarékszövetkezet küldöttgyűlése 2006. október 27. napján mentette fel.

Az I. rendű terhelt 2004 tavaszán elhatározta, hogy a takarékszövetkezethez tartozó s-i központi épületet, valamint a k-i, a sz-i, az i-i, a s-i, az a-i, a s-i és a s-i kirendeltségek épületeit felújíttatja.

A beruházások koordinálását és felügyeletét csak az I. rendű terhelt végezte. Az I. rendű terhelt tevékenysége magába foglalta többek között a felújítandó épületek kiválasztását, az azokon elvégzendő munkák meghatározását, a vállalkozóktól történő ajánlatok bekérését, majd a kivitelezővel történő megállapodás megkötését, valamint a munkálatok elvégzésének ellenőrzését, valamint a teljesítésről kiállított számlák befogadásának és utalványozásának az elrendelését is.

A felújítással a Kft.-t bízta meg, amelynek az ügyvezetője a II. rendű terhelt volt.

A felújítással kapcsolatban az I. rendű és a II. rendű terhelt írásbeli szerződést nem kötöttek. Az I. rendű terhelt által szóban megjelölt munkákra a II. rendű terhelt adott árajánlatot, amit szerződésnek tekintettek. A II. rendű terhelt által kiállított számlákon egyrészt fiktív munkák árai, másrészt az irányadó áraknál magasabb árak is feltüntetésre kerültek. Műszaki ellenőrt az I. rendű terhelt nem alkalmazott. A munkálatokat a megfelelő szakmai jártasság hiánya ellenére ő ellenőrizte. Nem vizsgálta a II. rendű terhelt által megjelölt munka-, illetve anyagdíjak mértékét és nem hiányolta az elvégzett munkákról kiállítandó teljesítésigazolást. Nem ellenőrizte a II. rendű terhelt által benyújtott számlákat, hanem anélkül aláírta és utasítást adott azok kifizetésére. A sárosdi kirendeltség esetében pontosan tudta, hogy a II. rendű terhelt által kiállított számlák mögött tényleges teljesítés nincs. Az ezeken szereplő összegeket azért utaltatta el a II. rendű terheltnek előre, hogy az éppen aktuálisan fennálló likviditási gondjait megoldja.

Az irányadó tényállás ugyanakkor azt is tartalmazza, hogy az I. rendű terhelt a felújítási-, beruházási munkák vonatkozásában nem képviselte a lehető leghatékonyabban a Takarékszövetkezet vagyoni

érdekeit. Működése során a rendes gazdálkodás követelményeit nem tartotta szem előtt. A rábízott idegen vagyont nem a tőle elvárható gondossággal kezelte, és nem tett meg minden tőle elvárhatót a károk elkerülése érdekében.

A Kúria mindezek alapján azt állapította meg, hogy I. rendű terhelt I. számú ügyvezetőként a takarékszövetkezet idegen vagyon kezelésével megbízott vezető tisztségviselője volt. Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a vezetői tisztség elnyerésével az I. rendű terhelt tisztában volt azzal is, hogy ezáltal vagyonkezelői tevékenységre jogosult, illetve vagyonkezelői kötelezettség terheli.

Az I. rendű terhelt az ésszerű vagyonkezelési szabályokat a tényállásban rögzített felújítási munkálatok során sorozatszerűen megszegte, azokkal ellentétesen járt el, ezért felismerhette és felismerte, hogy ezáltal a sértettnél vagyoni hátrány keletkezhet, illetve keletkezik.

Mindezek folytán a vezető tisztségviselőként a takarékszövetkezet rendelkezése alatt álló épületek (kirendeltségek) felújítását a saját hatáskörében önállóan végző I. rendű terhelt olyan idegen vagyon kezelésével megbízott személyként járt el, aki a hűtlen kezelés büntettének tettese lehet.

A Kúria - a Legfőbb Ügyészség átiratában kifejtettektől részben eltérően - egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy az I. rendű terhelt eshetőleges szándékkal követte el a bűncselekményt.

Az ún. tudatos gondatlanság esetében az elkövető tisztában van magatartása lehetséges következményeivel, de könnyelműen bízik azok elmaradásában. E könnyelmű bizakodás nem azonos a megalapozatlan vágyakozással. A bizakodásnak valamilyen realitáson, ténybeli alapon kell nyugodnia. A vagyonkezelő bízhat a saját képességeiben, bizonyos tapasztalati tényekben vagy valamilyen megfontolás tárgyává tett esetleges intézkedésben.

Az I. rendű terhelt minden alapot nélkülözően bizakodott abban, hogy a legalapvetőbb intézkedések, ellenőrzések elmulasztása nem okoz vagyoni hátrányt az általa képviselt takarékszövetkezetnek. Az ilyen alaptalan vágyakozás a belenyugvással egyenértékű, vagyis eshetőleges szándékosságnak felel meg.

Miután az I. rendű terhelt vagyonkezelői kötelezettség megszegéseként értékelt cselekménye és a bekövetkezett vagyoni hátrány között okozati összefüggés áll fenn, I. rendű terhelt cselekménye maradéktalanul kimerítette a terhére megállapított, a Btk. 319. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdésének b) pontja szerint minősülő és büntetendő, jelentős vagyoni hátrányt

okozó, folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntettének törvényi tényállását.

A Kúria Ezért - s miután nem észlelt olyan egyéb eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat - a Be. 426. §-a alapján - I. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2015. november 18.

Dr. Molnár Gábor Miklós s. k. a tanács elnöke, Dr. Krecsik Eldoróda s. k. előadó bíró, Dr. Feleky István s. k. bíró

A kiadmány hitelél:

bírósági ügyintéző
NYM